

Sygnatura akt II K 58/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Wołosecka - Berk

Protokolant : Emilia Kosztowniak

po rozpoznaniu dnia 11 października 2017 roku, 06 grudnia 2017 roku, 07 lutego 2018 roku sprawy karnej

J. R.

syna J. i Z. z domu G.

ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że:

w dniu 22 marca 2017 roku w N., woj. (...) uderzył pięścią w twarz P. S. oraz kopnął go w głowę czym spowodował obrażenia ciała w postaci złamania kości dolnej i bocznej lewej ściany oczodołu lewego i wszystkich ograniczeń kostnych zatoki szczękowej lewej z przemieszczeniem kości szczękowej i jarzmowej lewej oraz złamania ograniczeń kostnych zatoki sitowej po stronie lewej, czym spowodował naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej siedmiu dni

tj. o czyn z art. 157§1kk

I. oskarżonego **J. R.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym, że z opisu czynu eliminuje zapis „oraz kopnął go w głowę” i za to na podstawie art. 157§1 kk wymierza mu 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego P. S. nawiązkę w kwocie 2.000 złotych;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego P. S. kwotę 3.600 zł tytułem poniesionych przez oskarżyciela posiłkowego kosztów zastępstwa procesowego;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 350,23 zł tytułem poniesionych w sprawie wydatków i wymierza opłatę w kwocie 120 zł.

Sygn. akt II K 58/18

UZASADNIENIE

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 22 marca 2017r. pokrzywdzony P. S. przebywał w N., w mieszkaniu M. A. , był pod wpływem alkoholu. W godzinach popołudniowych do mieszkania tego przyszedł oskarżony J. R., który poprzedniego dnia opuścił zakład karny i który przed osadzeniem pozostawał w związku z M. A.. Oskarżony miał pretensje do pokrzywdzonego , twierdził iż P. S. zabrał mu pieniądze a następnie uderzył pokrzywdzonego pięścią w twarz oraz usiłował go kopnąć. P. S. pozostał w mieszkaniu M. A. do godzin porannych, a następnie wrócił do swojego miejsca zamieszkania do D., z uwagi na

doznane obrażenia wezwane zostało pogotowie (...) został zawieziony do szpitala w P. gdzie udzielono mu pomocy lekarskiej.

W wyniku zdarzenia P. S. doznał obrażeń w postaci złamania kości dolnej i bocznej lewej ściany oczodołu lewego i wszystkich ograniczeń kostnych zatoki szczękowej lewej z przemieszczeniem kości szczękowej i jarzmowej lewej oraz złamania ograniczeń kostnych zatoki sitowej po stronie lewej naruszających czynności narządów jego ciała na okres powyżej dni siedmiu.

Dowód: zeznania świadków:

częściowo P. S. k.13-14 ,85 , M. A. k. 7- 8, 44, 86 odwrót

karta leczenia szpitalnego k. 15-16

dokumentacja medyczna k. 25

opinia sądowo - lekarska k. 27

opinia uzupełniająca k.100

W styczniu 2017 roku P. S. przebywał w pizzerii (...) w D. , doszło tam do konfliktu między nim a jednym z klientów, P. S. został wtedy uderzony otwartą ręką w twarz.

Dowód: zeznania świadka M. M. k. 52-53, 85-86

Oskarżony J. R. był uprzednio karany.

Dowód: informacja z K. k. 97-98

J. R. stojący pod zarzutem popełnienia czynu z art. 157§ 1 kk przyznał się do winy i wyjaśnił, że uderzył pokrzywdzonego ręką w twarz z uwagi na to , iż P. S. go wcześniej uderzył a także zabrał mu pieniądze i telefon komórkowy, oskarżony wskazał, iż jego zdaniem uderzenie to nie mogło spowodować takich skutków jak to wskazano w dokumentacji lekarskiej, a obrażenia były spowodowane wcześniejszym zdarzeniem w którym pokrzywdzony został uderzony przez inną osobę.

Sąd zaważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego odnośnie zarzuczonego mu czynu z art. 157§1 kk w kształcie jak to przyjęto w części dyspozytywnej wyroku nie budzi wątpliwości. Sąd przyjął, iż krytycznego dnia oskarżony uderzył P. S. pięścią w twarz w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci złamania kości dolnej i bocznej lewej ściany oczodołu lewego i wszystkich ograniczeń kostnych zatoki szczękowej lewej z przemieszczeniem kości szczękowej i jarzmowej lewej oraz złamania ograniczeń kostnych zatoki sitowej po stronie lewej, co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała pokrzywdzonego na okres powyżej siedmiu dni, potwierdzają to zeznania pokrzywdzonego oraz M. A..

Sąd wyeliminował z opisu czynu zapis , iż oskarżony kopnął pokrzywdzonego albowiem z zeznań M. A. wynika, iż bezpośrednio po uderzeniu pięścią w twarz oskarżony wykonał ruch z zamiarem kopnięcia pokrzywdzonego jednak nie ma pewności czy do uderzenia w ten sposób doszło, oskarżony wyjaśnił że chciał kopnąć P. S. jednak ten zablokował kopnięcie ręką. Pokrzywdzony natomiast w zeznaniach składanych w postępowaniu przygotowawczym nie wskazywał aby został kopnięty , na rozprawie podał, iż do takiego zdarzenia doszło ale po pewnym czasie gdy przebywał sam w innym pokoju, jednak okoliczności tej nie potwierdzają inne dowody .

Odnosząc się do zeznań pokrzywdzonego wskazać należy , iż jego relacja nie może być uznana za spójną , nie jest szczegółowa, częściowo odmienna od innych dowodów co wynika zapewne z faktu, iż znajdował się on pod

wpływem alkoholu , jednak od początku postępowania P. S. zeznawał, iż został przez oskarżonego uderzony pięścią w twarz, zostało to potwierdzone zeznaniami M. A. złożonymi w toku dochodzenia i potwierdzonymi na rozprawie głównej , biegła w opinii pisemnej oraz opinii uzupełniającej oceniła, iż obrażenia stwierdzone u pokrzywdzonego mogły powstać w okolicznościach przez niego podawanych, w szczególności w opinii uzupełniającej wskazano, iż nieprawdopodobne jest aby obrażenia stwierdzone u pokrzywdzonego powstały od uderzenia otwartą ręką, w szpitalu opisano cechy świeżego urazu bez żadnych cech gojenia co pozwala na stwierdzenie, iż były to świeże uszkodzenia.

Oskarżony przyznał się do winy , jednak w złożonych wyjaśnieniach przedstawił okoliczności zdarzenia w sposób jak najkorzystniejszy dla siebie, wskazując na zachowanie pokrzywdzonego naruszające jego prawa , kwestionował także możliwość powstania u pokrzywdzonego tak poważnych obrażeń. Wskazać należy, iż postępowanie w sprawie kradzieży pieniędzy i telefonu komórkowego zostało umorzone (k. 36), nadto nawet faktyczne wystąpienie takiej okoliczności nie usprawiedliwia stosowanie przemocy wobec pokrzywdzonego. W świetle opinii uzupełniającej biegłej z zakresu medycyny sądowej nie może być wątpliwości , iż stwierdzone obrażenia a opisane w zarzucie aktu oskarżenia powstały w wyniku zdarzenia w dniu 22 marca 2017r, na skutek działania oskarżonego. Przytoczyć należy też zeznania świadka M. M., która wskazała , iż podczas zdarzenia w pizzerii P. S. został uderzony przez inną osobę w twarz , jednak było to uderzenie otwartą ręką. Podkreślić należy, iż w toku dochodzenia oskarżony przyznał , iż uderzył pokrzywdzonego pięścią w twarz, na rozprawie w tej części zmienił swoje wyjaśnienia podając, iż nie było to uderzenie pięścią lecz ręką natomiast zapis w protokole jego przesłuchania uznał za pomyłkę.

W tej sytuacji wyjaśnienia oskarżonego nie mogą być uznane za wiarygodne w całości , gdyż podana wersja (w szczególności na rozprawie) w sposób oczywisty zmierza do zminimalizowania odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu to jest występku z art.157§1 kk i wymierzył mu karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego, popełnienie kolejnego występku bezpośrednio po opuszczeniu zakładu karnego , w okresie warunkowego przedterminowego zwolnienia, sposób działania cechujący się znaczną agresją oraz błahę motywację postępowania. Nie można bowiem uznać aby względy osobiste związane z faktem, iż pokrzywdzony pozostawał w związku z M. A. w czasie gdy oskarżony odbywał karę pozbawienia wolności uzasadniały stosowanie przemocy i to w takim nasileniu, szczególnie w sytuacji gdy podstawą zastosowania warunkowego przedterminowego zwolnienia jest przyjęcie pozytywnej prognozy co do zachowania w przyszłości w zakresie przestrzegania porządku prawnego.

Jednocześnie Sąd uznał, iż jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności spełni swoje funkcje prewencyjne i wychowawcze, gdyż zachowanie oskarżonego wskazuje na całkowite lekceważenie porządku prawnego, brak krytycznego stosunku do poprzednio popełnionego przestępstwa a także jednoznacznie przemawia za przyjęciem, że oskarżony nie ma zamiaru przestrzegać porządku prawnego. W tej sytuacji nie można postawić pozytywnej prognozy co do zachowania się oskarżonego w przyszłości i uznać, że inna kara o charakterze wolnościowym spełniłaby swoje cele.

Zdaniem Sądu orzeczona kara jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i spełni swoje funkcje prewencyjne i wychowawcze.

W zakresie wnioskowanego środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody Sąd uznał, iż wobec nie przedstawienia przez pokrzywdzonego żadnych dowodów potwierdzających wysokość poniesionych wydatków oraz konieczności ustalenia kwoty zadośćuczynienia po przeprowadzeniu szczegółowego postępowania dowodowego zasadnym będzie orzeczenie nawiazki w kwocie 2000 złotych uwzględniającej charakter i stopień doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 627 kpk.